

речень, тазъ вечеръ у торбата, заранъ у чорбата!

„Благословете, дружина!

„Аминъ — казаха проточено коледаритѣ на излизане и запѣха:

Ние като излѣземъ, Господъ да влѣзе,

Ти рой, рой, момне ле, ти русокоса,

Тънка висока, като конопа и т. н.

Като излѣзоха отъ дома, докато отидатъ въ съседната кѣща, коледаритѣ повтаряха тая пѣсень, като измѣняваха първия стихъ:

Изцърка сврака изъ гжста драка,

Ти рой, рой, момне ле, и т. н.

Наближава полунощъ. Свикнали да си лѣгаме рано, ние, по-малкитѣ, не можехме да траемъ повече. Сънътъ залѣпваше очитѣ ни. Пъкъ и утре е Коледа. Камбанитѣ ще забиятъ въ зорѣ, трѣбва да станемъ въ тъмно да се приготвимъ за тържествената църковна служба.

—

Скжпи на сърдцето ми сж тия старинни обичаи. Новото време лека полека ги изоставя. Сега децата иматъ други радости за Коледа. Правятъ имъ хубави коледни елхи, украсени съ скжпи подаръци, освѣтени съ електрически свѣщи. Радостъ голѣма е въ всѣка кѣща, гдето има елха и се палятъ бенгалски огньове, около които децата весело подскачатъ.

Въ наше време нѣмаше елхи, нѣмаше и скжпи подаръци. Най-хубавиятъ подаръкъ, който веднажъ получихъ отъ баща си за Коледа, това бѣха червенитѣ катъри съ пискюлъ на върха и съ желѣзни